

$R^2=0.001$, $p>0.05$ olarak saptandı. AC/BPD ve CRL/AC oranları, diğer oranlardan farklı olarak çok düşük R^2 değerlerine sahip olduğundan daha sabit olma eğilimindedir.

Sonuç: Gebelikte 11-13 hafta ultrasonografik incelemede AC/BPD ve CRL/AC oranlarının, diğer oranlara göre daha geçerli, akılda kalıcı ve olası hatalı ölçümleri uygulayıcıya daha kolay hatırlatan özelliklerde olduğu kanaatine varıldı.

Anahtar kelimeler: İlk trimester, ultrasonografi, biyometri, fetüs

Ref. No: 10 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191128>

11-14 hafta ultrasonografisinde cinsiyet tayininin doğruluk yüzdesi

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: Tekil gebeliklerde 110/7-136/7 haftalar arasında yapılan ultrasonografik değerlendirmede saptanan fetal cinsiyetin 22. hafta ultrasonografisindeki cinsiyet tayini ile karşılaştırılarak doğruluk yüzdesinin hesaplanması

Yöntem: 2008 - 2010 yılları arasında birinci trimester taraması yapılmış olan, yapısal anomalisi bulunmayan spontane tekil gebeler değerlendirildi. 110/7-136/7 haftalar arasında cinsiyet tayini yapıp 22. hafta ultrasonografisinde cinsiyet doğrulama verilerine ulaşılan, tek uygulayıcının değerlendirdiği fetüsler incelemeye dâhil edildi. Dahil etme ölçütlerine uygun 395 fetüs değerlendirmeye alındı. Oranların yıllara göre dağılımı incelendi.

Bulgular: Ortalama anne yaşı 30.5 ± 3.3 yıl olarak saptandı. Ortalama gebelik haftası 12.6 ± 0.5 idi. Değerlendirmeye alınan fetüslerin cinsiyet tayinlerindeki değişim yüzdesi Tablo 1'de verilmiştir. 110/7-136/7 hafta taramasında cinsiyet tayini yapılan fetüslerin 22. hafta doğrulamasında uyum oranının yıllar içerisinde arttığı ve %89.9 gibi yüksek bir yüzdeye ulaştığı saptandı. Önceki yıllarda kız olarak belirtilip 22. hafta doğrulamasında erkek saptanma olasılığı, erkek olarak belirtilip 22. hafta doğrulamasında kız saptanma olasılığından anlamlı ($p<0.001$) olarak (yaklaşık 2 kat) fazla görülürken, bu fark saptama yüzdesinin artması ile ortadan kalkmıştır.

Sonuç: Gebelikte 110/7-136/7 hafta ultrasonografik incelemelerinde cinsiyet tayini, uygulayıcı deneyimi ile artan yüksek doğruluk oranına sahiptir.

Anahtar kelimeler: İlk trimester, fetüs, cinsiyet, ultrasonografi

Ref. No: 12 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191129>

Gebelik ve osteomiyelite bağlı sekonder amiloidoz

Hatice Özdemir, Ayşe Filiz Avcı

Ankara Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Doğum Kliniği, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumu ile mevcut literatürde nadir olarak görülen maternal osteomiyelite sekonder gelişmiş amiloidoza bağlı oluşan nefrotik sendromlu gebenin postnatal sonuçlarını gözden geçirmeyi amaçladık.

Yöntem: Kırk iki yaşında primigravid, 34 haftalık gebe olan hasta osteomiyelite sekonder amiloidoz, ciddi fetal büyüme kısıtlılığı ve oligohidroamniyoz tanıları ile kliniğe yatırıldı.

Bulgular: Hasta 21 yaşında; sağ tibiadan başlayan osteomiyelite bağlı sağ bacak diz altından ampute ve her iki elde falankslar farklı seviyelerden otoampute olarak izlendi. Hastanın nefroloji bölümünde osteomiyelite sekonder amiloidoz nedeniyle takipli olduğu öğrenildi. Hastanın gebelikten 3 yıl önce böbrek fonksiyon testlerindeki bozukluk nedeni ile yapılan kolon mukoza biyopsisi amiloid tutulumuyla uyumlu saptanmıştı; ayrıca 3 yıldır nefrotik sendrom tanısı ile tedavi görmekteydi. Kabulde amiloidoz renal tutulumla bağlı prerenal azotemi mevcuttu (serum kreatinin, 1.8 mg/dL). Yapılan ultrasonografide biyometrik ölçümleri 28 hafta ile uyumlu (<5 percent) olup, belirgin oligohidroamniyoz mevcuttu.

Yönetim ve Sonuçlar: Erken dönemde 7. gebelik haftasında değerlendirilen hastaya mevcut amiloidoz nedeni ile nefroloji bölümüne gebelik terminasyonu önerilmişti. Gebenin kabul etmemesi üzerine gebeliğin takibi yapıldı. Otuz dördüncü gebelik haftasında fetal büyüme kısıtlılığı ve genel durum düşüklüğü nedeni ile hastaneye yatırıldı. Yatışının 2. gününde fetal kardiyak monitorizasyonda geç deselerasyonlar ve varyabilite kaybı saptanması nedeni ile hasta sezaryene alındı. Tek canlı kız bebek (990 g) doğurtuldu. Hastanın postoperatif prerenal azotemisi belirginleşti (serum kreatinin, 2.4 mg/dL). Uygun sıvı elektrolit replasman sonrasında hasta, postoperatif 5. gününde hematolojik ve biyokimyasal parametreleri normalleşerek taburcu edildi. Bebeğin yenidoğan servisinde postoperatif 35. gününde ekstube edilip